

Dosarul nr. 2ra-1108/23
2-20067007-01-2ra-04082023

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.: E. Badan -Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud.: A. Panov, V. Mihaila, A. Braga)

Î N C H E I E R E

12 iunie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

Completul de judecată, în componența:

Președinte, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chirița împotriva Ministerului Justiției, intervenienți Procuratura Generală, Administrația Națională a Penitenciarelor și Inspectoratul General al Poliției, cu privire la constatarea încălcării drepturilor, reparării prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Ministerul Justiției și Alexandru Chirița, reprezentat de avocatul Oleg Trocin, și s-a menținut hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 15 ianuarie 2020, Alexandru Chirița a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, cu privire la constatarea încălcării drepturilor, reparării prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 16 ianuarie 2007 de către Direcția generală urmărire penală a Ministerului Afacerilor Interne, în privința acestuia a fost pornită urmărirea penală pe cauza cu nr. ****, pe faptul însușirii bunurilor în proporții deosebit de mari, fapta fiind calificată în baza prevederilor art. **** alin. **** din Codul penal. Pe această cauză reclamantul a fost pus sub învinuire la ****.

La 08 februarie 2007, Direcția generală urmărire penală a Ministerului Afacerilor Interne a pornit în privința reclamantului o altă cauză penală cu nr. ****, pe faptul însușirii bunurilor în proporții deosebit de mari, fapta fiind calificată în baza prevederilor art. **** alin. **** din Codul penal. În această cauză i-a fost atribuită calitatea de învinuit pe **** **** ****. Ambele cauze au fost conexe

într-o singură procedură, fiindu-le atribuit numărul *****, care în luna decembrie 2007 a fost expediată în instanța de judecată.

Prin sentința din 29 aprilie 2010 a Judecătoriei Grigoriopol, a fost achitat de învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. **** alin. **** din Codul penal, întrucât nu s-a constatat în acțiunile inculpatului elementele infracțiunii.

Prin decizia din 12 martie 2012 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca fiind depus peste termen apelul suplimentar declarat de procurorul Pavel Guțan și admis apelul acuzatorului de stat Lucreția Zaharia, casată sentința din 29 aprilie 2010 a Judecătoriei Grigoriopol, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandru Chirița a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. **** alin. **** din Codul penal, în legătură cu lipsa în acțiunile acestuia a elementelor infracțiunii.

Prin decizia din 04 iunie 2013 a Curții Supreme de Justiție, s-a dispus casarea integrală a deciziei din 12 martie 2012 a Curții de apel Chișinău cu remiterea cauzei la rejudecare de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată sentința din 29 aprilie 2010 a Judecătoriei Grigoriopol și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandru Chirița a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. **** alin. **** din Codul penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, iar în temeiul art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, termenul pedepsei a fost redus la 7 ani, drept recompensă pentru încălcarea drepturilor inculpatului la examinarea cauzelor în termen rezonabil.

Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs, iar prin decizia din 13 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost casată decizia din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău și menținută sentința din 29 aprilie 2010 a Judecătoriei Grigoriopol, prin care Alexandru Chirița a fost achitat de învinuirea adusă.

Subsecvent, reclamantul a menționat că, prin încheierea din 19 ianuarie 2007 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admis demersul procurorului cu privire la aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv, față de Alexandru Chirița și eliberat mandat de arestare preventivă în privința ultimului, pe un termen de 20 zile, începând cu 17 ianuarie 2007.

Prin încheierea din 06 februarie 2007 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admis parțial demersul procurorului cu privire la prelungirea duratei măsurii preventive - arestul preventiv, față de Alexandru Chirița, pe un termen de 20 de zile.

Prin încheierile din 22 februarie 2007, 27 martie 2007, 25 aprilie 2007 și 24 mai 2007 ale Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, au fost admise demersurile procurorului cu privire la prelungirea duratei măsurii preventive - arestul preventiv, față de Alexandru Chirița, pe un termen de 30 de zile.

În continuare, prin încheierea din 15 iunie 2007 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost admis parțial demersul procurorului cu privire la prelungirea duratei măsurii preventive - arestul preventiv, față de Alexandru Chirița, pe un termen de 20 de zile.

Prin încheierea din 5 iulie 2007 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, a fost respins demersul procurorului cu privire la prelungirea duratei măsurii preventive - arestul preventiv, față de Alexandru Chirița și s-a aplicat în privința ultimului

măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu pentru o perioadă de 30 zile, cu stabilirea restricțiilor.

Prin decizia din 10 iulie 2007 a Curții de apel Chișinău, a fost respins recursul declarat de către procurorul Maxim Gropa și admis recursul declarat de apărătorul Oleg Trocin, s-a anulat încheierea din 5 iulie 2007 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care a fost respins demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive - arestul preventiv pe un termen de 30 de zile și stabilită măsura preventivă - obligarea de nepărăsire a țării pe un termen de 30 de zile.

Reclamantul a susținut că, pe lângă faptul că a fost abuziv privat de libertate, în detenție a fost supus unor tratamente inumane, menționând că în cadrul Izolatorului de detenție provizorie a fost deținut periodic în celulele 4, 5 și 6, împreună cu alte 4 persoane, toate 4 celulele aveau o suprafață nu mai mare de 5 m², acestea nu aveau ferestre, de 3 ori pe zi erau slab ventilate a câte 30 min., temperatura camerei în sezonul rece fiind mai joasă de 13 grade.

Respectiv, pe durata procesului penal, în rezultatul acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală, procuratura și instanțele de judecată, s-a admis comiterea mai multor acțiuni procesuale ilegale care i-au afectat grav drepturile și libertățile și anume încălcarea dreptului la un proces echitabil, or în cadrul cercetării judecătorești a cauzei penale a fost constatat faptul că la baza învinuirii prezentate de către procuror au stat declarații divergente ale părții vătămate și ale martorilor.

Totodată, reclamantul a invocat încălcarea dreptului la respectarea vieții private și de familie, întrucât în cadrul urmăririi penale au fost desfășurate acțiuni de percheziție la domiciliul și în mașina acestuia, în urma cărora au fost ridicate fotografii ale familiei, documente de serviciu și copii de acte care conțineau date cu caracter personal.

Cu referire la încălcarea dreptului la prezumția de nevinovăție, reclamantul a indicat că pe durata procesului penal, organul de urmărire penală a difuzat în spațiul public informații denigratoare în privința acestuia și a celorlalți inculpați, plasând o știre pe pagina web a instituției, care ulterior a fost preluată de către mai multe televiziuni.

Așadar, în urma acțiunilor neîntemeiate și ilegale ale organului de urmărire penală, ale instanțelor de judecată, manifestate prin atribuirea calității de învinuit, atragerea ilegală la răspundere penală pentru infracțiunea pe care nu a comis-o, reținerea și plasarea în arest preventiv pe o durată de 6 luni, i-a cauzat o traumă psihică, afectându-i starea sănătății, atât fizice, cât și morale.

Cu referire la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, reclamantul a reiterat dispozițiile art. 94 din Codul de procedură civilă, menționând că la pregătirea prezentei acțiuni a fost asistat de către un avocat, solicitând instanței încasarea cheltuielilor suportate în acest sens din contul pârâtului.

În drept, și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 3, art. 5, art. 6 și art. 8 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului, art. 2007 din Codul civil, art. 1, art. 2, art. 6, art. 7, art.10-14 din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală.

Reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului de a nu fi supus torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante prevăzut de art. 3 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 1000000 de lei pentru violarea dreptului prevăzut de art. 3 din CEDO, constatarea încălcării dreptului la libertate și siguranță, prevăzut la §1 art. 5 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 1000000 de lei pentru violarea dreptului prevăzut la §1 art. 5 din CEDO, constatarea încălcării dreptului la un proces echitabil prevăzut la §1 art. 6 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 300000 lei pentru violarea dreptului prevăzut la §1 art. 6 din CEDO, constatarea încălcării dreptului la prezumția nevinovăției în proces prevăzut la §2 art. 6 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 300000 de lei pentru violarea dreptului prevăzut la §2 art. 6 din CEDO, constatarea încălcării dreptului la respectarea vieții private și de familie prevăzut la §1 art. 8 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 400000 de lei pentru violarea dreptului prevăzut la §1 art. 8 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 400000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru violarea dreptului prevăzut la §1 art. 8 din CEDO, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei prejudiciului moral în mărime de 2000000 de lei cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală și acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procurorului și ale instanțelor de judecată, încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor a sumei de 15000 de lei, pentru compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea protocolară din 20 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-au atras în calitate de intervenienți accesorii Agenția Națională a Penitenciarelor și Inspectoratul General al Poliției.

Prin încheierea din 03 februarie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea depusă de Administrația Națională a Penitenciarelor privind ridicarea excepției de tardivitate. S-a respins ca tardivă acțiunea civilă intentată în baza cererii de chemare în judecată depuse de Alexandru Chirița împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, Administrația Națională a Penitenciarelor privind constatarea încălcării drepturilor, reparării prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea ce se referă la constatarea încălcării dreptului de a nu fi supus tratamentelor inumane ori degradante sub aspectul deținerii în Penitenciarul nr. 13 – Chișinău și reparării prejudiciului moral.

Prin hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chirița. S-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Alexandru Chirița suma de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală și acțiuni ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată;

suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică. În rest acțiunea reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 07 octombrie 2022, Ministerul Justiției a declarat apel, inițial nemotivat, ulterior a prezentat apelul motivat, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri prin care, cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chirița să fie respinsă ca neîntemeiată.

La 07 octombrie 2022, Alexandru Chirița, reprezentat de avocatul Oleg Trocin, a declarat apel, inițial nemotivat, ulterior a prezentat apelul motivat, împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru în partea ce ține de dispoziția instanței de fond cu privire la recunoașterea încălcării drepturilor, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, și emiterea unei noi hotărâri prin care să se admită integral pretențiile formulate în cererea de chemare înaintată de Alexandru Chirița.

Prin decizia din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de Alexandru Chirița, reprezentat de avocatul Oleg Trocin, și Ministerul Justiției. S-a menținut hotărârea din 05 octombrie 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a notat că Alexandru Chirița este în drept să pretindă repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în baza Legii nr. 1545, or, la caz, însăși sentința Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2017, prin care a fost casată decizia din 30 noiembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, fiind menținută sentința primei instanțe din 29 aprilie 2010, de achitare a acestuia, este o dovadă suficientă, care denotă tragerea ilicită a persoanei la răspunderea penală.

Instanța de apel a menționat că, apreciază drept neîntemeiată și nejustificată cuantificarea reclamantului a prejudiciului moral suferit pentru tragerea ilegală la răspundere penală și acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor de judecată în mărimea solicitată de 2 000 000 de lei, or, suma de 150 000 de lei stabilită de prima instanță cu titlu de despăgubire materială a prejudiciului moral constituie o satisfacție echitabilă pentru Alexandru Chirița, luând în considerație deținerea acestuia în condiții inumane și degradante, stresul și efectele psihologice provocate și disconfortul suportat.

Curtea de Apel Chișinău a considerat că suma dispusă spre încasare din bugetul de stat în beneficiul lui Alexandru Chirița este întemeiată, fiindcă din momentul pornirii urmăririi penale, punerii sub învinuire a acestuia, ultimul s-a aflat într-o stare de incertitudine și neliniște, motiv pentru care instanța de judecată corect a dispus reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Or, cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

La 27 iulie 2023, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept materiale ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin pretinsele acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, în condițiile în care pentru aplicabilitatea dispozițiilor Legii nr. 1545 necesită de a fi întrunite cumulativ (minim o condiție), atât circumstanțe prevăzute de art. 6 – dreptul la repararea prejudiciului, cât și de art. 3- cazurile de reparare a prejudiciului material și moral. Respectiv, contrar celor precizate de către instanțele inferioare, normele legale în cauză sunt în realitate indisolubile, respectiv nu pot fi aplicate separat.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat public la 07 iunie 2023. Decizia motivată din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost expedită Ministerului Justiției, prin intermediul poștei electronice, la 24 iulie 2023, fapt ce se probează prin extrasul din poșta electronică atașat la materialele cauzei (vol. I, f.d. 141).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 27 iulie 2023.

La 04 august 2023, Curtea Supremă de Justiție a expedit în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (vol. II., f.d. 159).

Până la examinarea admisibilității recursului, intimații nu și-au valorificat dreptul său procedural și nu au depus referință.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conexe reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art. XI alin. (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În această consecvență, se deduce că admisibilitatea recursului depus de Ministerul Justiției împotriva deciziei din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, va fi examinată în baza temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare până la 01 septembrie 2023.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ministerul Justiției, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, 26 ianuarie 2023, părțile și alți participanți la proces

sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Inițial, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține poziția contrară a recurentului, or, acesta, pe de o parte, a făcut trimitere la dispozițiile art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe, iar pe de altă parte își motivează cererea de recurs în sensul respingerii integrale a cererii de chemare în judecată depuse de Alexandru Chirița

În continuare din conținutul recursului rezultă că Ministerul de Justiție a invocat temei de admisibilitate normele art. 432 alin. (1) și (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 27 iulie 2023.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție relevă că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Așadar, reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(1) și (2) lit. c) în vigoare la data depunerii recursului, precum că, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, sau în cazul în care instanța judecătorească a interpretat eronat legea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu a stabilit că instanța de apel, aplicând normele respective, ar fi extins norma juridică dincolo de ipotezele la care se aplică sau invers.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurentul a făcut trimitere la temeiul de drept prevăzut de art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, normă citată supra, nu a stabilit săvârșirea încălcărilor de către Curtea de Apel Chișinău în măsura în care ar fi dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau ar fi comis erori ce au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Așadar, din recursul declarat de către Ministerul de Justiție nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

Subsecvent, verificând din oficiu, existența circumstanțelor expuse în art. 432 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor, și anume, dacă cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la

judecarea ei; dacă cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție nu le-a stabilit.

În acest context, Completul de judecată reține că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza *Helmers c. Suediei*, 09 octombrie 1991).

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției împotriva deciziei din 07 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Alexandru Chirița împotriva Ministerului Justiției, intervenienți Procuratura Generală, Administrația Națională a Penitenciarelor și Inspectoratul General al Poliției, cu privire la constatarea încălcării drepturilor și repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc